

בש"פ 6588/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6588/19

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 27.9.2019 בעמ"ת 66071-09-19
שניתנה על ידי כב' השופטת י' טייב

בשם המבקש:

עו"ד מוחמד אבו עביד

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת י' טייב) מיום 27.9.2019, בה נתקבל עררה של המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א' דורון) מיום 25.9.2019, בנוגע למעצרו של העורר עד קבלת תסקיר בעניינו.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום, המייחס לו ביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. זאת, בעקבות הודעת ווטסאפ ששלח למתלוננת, פרודתו ואם ששת ילדיו, בה איים המשיב כי ירצח אותה. הצדדים אינם חלוקים על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והדין נסב על האפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר. יצוין כי לחובת המבקש עבר פלילי ומאסר על תנאי שהושת עליו בעבר, גם כן בגין איומים שהפנה כלפי המתלוננת. כמו כן, לחובתו עבר פלילי בעבירות רכוש ו אלימות.

2. בית משפט השלום שמע את עדותה של העובדת הסוציאלית המטפלת במשפחה, שתיארה לדבריו "תמונה לא פשוטה של מערכת יחסים מורכבת בין בני הזוג", בעקבותיה השתלבו בהליך שיקומי-טיפול המנוהל על ידי גורמי הרווחה. כן צוין כי המבקש הוא המשמורן על הילדים, שהקטן שבהם בן שנה וחצי והגדולה כבת 14 [במאמר מוסגר: בכתב הערר נאמר שהמבקש משמש כמשמורן על חמישה מתוך ששת הילדים]. לדברי העובדת הסוציאלית, אם יישאר המבקש במעצר, יהיה צורך לשקול אפשרות של העברת הילדים למשפחות אומנה או לשקול פתרון אחר.

בית משפט השלום התרשם כי הערבות המוצעות, שלוש אחיותיו של המבקש, הן נשים נורמטיביות שתוכלנה להציב למבקש גבולות ולסייע בשמירה על הילדים (הגם שהן לא היו מודעות לחלוטין לעברו הפלילי של המבקש). בנוסף, נקבע כי החלופה המוצעת בבית אחותו של המבקש, מרוחקת מבית המתלוננת ויש בה כדי לאיין את מסוכנות בית המשפט הורה אפוא על שחרור המבקש למעצר בית מלא בבית אחותו, בפיקוחה הצמוד או בפיקוחן של שתי אחיותיו הנוספות, בכפוף לערבויות שונות והפקדת סכום כספי בקופת בית המשפט.

3. ערר שהגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי התקבל. נקבע כי קיימת לכאורה מסוכנות גבוהה מצד המבקש. בנוסף, בית המשפט התרשם כי המתלוננת, אם הילדים, מגדלת גם היא את הילדים, שהרי על פי החלופה המוצעת, הילדים ממילא היו אמורים לחלק את זמנם בין בית המשיב לבית המתלוננת. בסיכומו של דבר, בית המשפט קבע כי יש ליתן את הבכורה לשיקולי המסוכנות, וכי יש לערוך תחילה תסקיר בעניינו של המבקש שיבחן ביסודיות את המסוכנות הנשקפת ממנו ואת חלופת המעצר המוצעת. זאת, בפרט בהתחשב בעברו הפלילי של המבקש, ולנוכח סימני השאלה בנוגע לחלופה, בהינתן שהאחיות לא היו מודעות לעברו הפלילי של המבקש.

בית המשפט המחוזי הורה אפוא על הותרת המבקש במעצר. כמו כן, בית המשפט הורה כי דיון בעניינו של המבקש יתקיים בבית משפט השלום ביום 28.10.2019, וכי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו עד יומיים לפני מועד הדיון.

4. מכאן הבקשה שלפניי, בה טוען המבקש כי שגה בית משפט המחוזי בכך שביטל את החלטתו של בית משפט השלום מבלי שהתרשם באופן בלתי אמצעי מחלופת המעצר המוצעת. עוד נטען כי שגה בית המשפט בכך שהעדיף להמתין לקבלת עמדתו של שירות המבחן, על פני קבלת עמדתה של העובדת הסוציאלית שנכחה באולם בית המשפט. בנוסף, המבקש הדגיש את נסיבותיו הקונקרטיות, את מאמציו לשמור על ילדיו ולטפל בהם, ואת החשש מפני פגיעה בו ובילדיו אם יעצר.

5. דין הבקשה להידחות על הסף משני טעמים.

ראשית, עסקינן בבקשת רשות לערור. כפי שנפסק לא אחת, מתן רשות כאמור שמורה למקרים מיוחדים המעוררים שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (בש"פ 5764/19 עמר נ' מדינת ישראל, פס' 5 והאסמכתאות שם (9.9.2019)). החלטתו של בית המשפט המחוזי להמתין לקבלת תסקיר שירות מבחן על מנת לבחון ביסודיות את מידת המסוכנות הנשקפת מהמבקש ואת טיב החלופה המוצעת, היא החלטה התחומה לדל"ת אמותיו של המקרה דנן. אין היא מעוררת כל שאלה החורגת מנסיבותיו הקונקרטיות, ואין בטענות שהעלה המבקש כדי להצדיק מתן רשות לערור בגלגול שלישי.

שנית, מצויים אנו בשלב ביניים, בין ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המבקש (עליהן אין חולק), לבין הכרעה לגבי האפשרות לשחררו לחלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן. כפי שהובהר בפסיקה, "אין דרכו של בית משפט זה להיעתר לערר בשלב ביניים עד להחלטה סופית של הערכאה הדיונית, בבחינת דיון דו-שלבי בהליכי מעצר עד תום ההליכים, הן בערכאה הדיונית והן בערכאת הערעור, באשר המצב הרצוי הוא, שהדיון יערך כמקשה אחת [...] כך בגלגול שני, קל וחומר 'בגלגול שלישי'" (ראו, בין היתר, החלטותי בבש"פ 1349/14 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (2.3.2014); בש"פ 6162/18 שחאדה נ' מדינת ישראל, פס' 4 (26.8.2018)). גם בכך די כדי להביא לדחיית הבקשה דן.

6. למרות האמור, אין לכחד כי נסיבות המקרה דגן מיוחדות, וזאת בהיבט של ההשפעה האפשרית על ילדיהם הקטינים של המבקש והמתלוננת, בהינתן מצבה המורכב של המשפחה ומעורבותם של גורמי הרווחה בעניינה. כאמור, בית המשפט המחוזי הורה לקיים דיון בעניינו של המבקש ביום 28.10.2019, ימים ספורים לאחר תום פגרת חג הסוכות, תוך שהוא מורה לשירות המבחן להגיש את התסקיר עד יומיים לפני מועד הדיון. חזקה על הגורמים הרלוונטיים כי יעשו ככל שביכולתם כדי לעמוד בלוחות הזמנים האמורים.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בתשרי התש"פ (6.10.2019).

ש ו פ ט